

dette Lovforslag nok vil gaa igennem med væsentlig det Resultat, som Forslaget tilsigter at opnaa, selv om jeg maa gaa ud fra, at det faar en anden Form. Men det ærede Medlem vil maaske altsaa besvare dette Spørgsmaal. Og samtidig vil han maaske oplyse noget nærmere om det ejendommelige Eksempel, han gav paa, hvorledes den norske Tonnageafgift vil virke paa et Skib i Sammenligning med den her foreslaaede. Det var en drabelig Sammenligning, der var egnet til at fremkalde det Indtryk, at den danske Afgift var ca. 8 Gange saa stor som den i Norge foreslaaede. Jeg vil imidlertid bede det ærede Medlem oplyse, hvorledes han er kommet til dette Resultat. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, har han stillet overfor hinanden et Skib, som i Norge er under den gunstigste Afgiftsform, og et Skib, som i Danmark er under den højeste Afgiftsform, og det siger sig selv, at naar man for det norske Eksempel vælger den laveste Afgiftsform og for den danske den højeste, maa Afstanden blive større. Nu skal jeg ikke bestride, at den danske Afgift er større end den norske, og jeg mener ubetinget, den ogsaa bør være det, men den Afstand, som det ærede Medlem har fremdraget, er kunstig tilvejebragt. Det ærede Medlem arbejder med et Skib, som er time-chartered bort til udenlandsk Fart, og jeg skal gerne indrømme, at vi for vort Vedkommende har ment, at en saadan Bort-chartering af dansk Tonnage til fremmede Rederier til Fart ude i Verden ikke for Øjeblikket er noget saa formaalstjenligt, at der er Grund til at begunstige den, men at der tværtimod er Grund til at paalægge en saadan Chartering den højeste Afgift, og hvis en saadan Bort-chartering ikke kan bære Afgiften, og det skulde medføre, at Skibet blev paa dansk-udenlandsk Rute, vilde der, tror jeg, være opnaaet et ganske gunstigt Resultat. — I øvrigt maa jeg indrømme, at det ærede Medlems Tale var særdeles interessant at høre paa. Dog tror jeg, at jeg med endnu større Opmærksomhed havde hørt paa den, hvis det havde været ved en Festsbanket, den var blevet holdt. F. Eks. ved en Banket af samtlige danske Redere, samlede for at udtrykke deres Glæde over det forløbne Aar, vilde denne Festtale om Skibsfartens Kaar have haft endnu større Krav paa Opmærksomhed, end den havde her i Tinget.

Dalsgaard: Under Hensyn til det sene Tidspunkt og til, at vi skal have et nyt

Møde efter dette, skal jeg søge at fatte mig saa kort som muligt, men jeg kan desværre ikke undlade at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der, siden jeg havde Ordet første Gang, har været henvendt til mig af den højtærede Minister og andre. Den højtærede Minister har til en vis Grad misforstaaet mine Udtalelser om, under hvilke Betingelser jeg vilde finde en Særafgift paa Skibsfarten berettiget. Jeg har ikke sagt, at jeg kunde finde en saadan Afgift berettiget, dersom der ikke var andre Erhverv her i Landet, der i samme Grad havde haft Krigsindtægter, der i samme Grad havde virket fordyrende paa Prisniveauet herhjemme. Nej, det sagde jeg aldeles ikke. Det ved jeg godt, at der er intet andet Erhverv, der som Helhed har haft lignende Krigsindtægter som Skibsfarten, og intet andet Erhverv har gennem sin Krigsfortjeneste i den Grad paavirket Prisniveauet som netop Skibsfarten. Og naar den højtærede Minister siger, at jeg maaske havde sigtet til Landbruget som et Erhverv, der maaske kunde konkurrere med Skibsfarten med Hensyn til Krigsindtægter og med Hensyn til prisniveauforhøjende Virkning, har den højtærede Minister ganske misforstaaet min Ytring. (Afbrudelse af *Indenrigsministeren*). Naa ja, det har jeg heller ikke tænkt paa, for det er selvfølgelig noget, der ikke behøver at siges, at Landbruget ikke har tjent 60 eller 100 pCt. af sin Kapital. Nej, jeg udtalte mig om dette Spørgsmaal omtrent saaledes — ærede Medlemmer skal ikke blive bange, jeg skal ikke gentage hele Talen —, at jeg havde i og for sig megen Uvillie mod at gøre et enkelt Erhverv til Genstand for en Særbeskatning, men saa anførte jeg en hel Række Grunde, som gjorde, at jeg dog mente, at det under de nuværende Forhold var berettiget at lægge en Særafgift paa Skibsfarten, og en af de Grunde, jeg lagde mest Vægt paa, var, at man i andre neutrale Lande, særlig i Norge og Sverige, men ogsaa i Holland, som dog ligger os noget fjernere, var gaaet med til en saadan Særafgift for Skibsfarten; og det var disse Landes Skibsfart, vor først og fremmest havde at konkurrere med, og derfor vilde jeg nødtigt, at vi skulle stille vort Lands Skibsfart daarligere i Konkurrencen, end disse Landes Skibsfart var stillet, men naar man allerede i disse Lande var gaaet til en saadan Afgift, og det havde kunnet kaldes rigtigt i disse Lande, hvor Skibsfarten ogsaa som Erhverv havde haft større Indtægt end noget andet Erhverv, kunde